

"סקיטיה", יום א', 22.9.40, יט' אלול תש'

אחרי כמה וכמה הכשחות שנחבדו יצאתי אהמול לליזורטול לשט הפלגה.

המכתב של עירן שחכינו לו בטשך כל השבוע שגבר לא הגיע עדיין, ויצאתי מלונדון

מבלי דעת בדיוק מה קבעה הממשלה בדבר "יחידה יהויות" - ואין לי לפי שעה

אלא עיותו של חיים. ערב צאתי קבעתי עם ד.מ. "קוד" ממורט שיאפשר להודיע לי

חוכן המכתב - אם יגיע ולכשיגיע. גם אם מקבל כל דברי חיים - איני יודע אם

שני הדברים העיקריים: א) נענך היחידה - להשלח למזרח או לא?

ב) מצב היחידה ביחס 1) לשפה, 2) לפיקוד, 3) לזיקה לסוכנות, 4) לדגל,

5) לחימונון.

יוט לפני צאתי נמשש לואיס עם ביסלר, וזה אישר שמדינות ערב מציבות

עכשיו תביעות ביחס לארץ, מצרים כנראה מרבה ללחץ, ומשרד החוץ עומד בנידון

זה כמו"ס עם לויד. ניוקומב, לדברי חיים, הוחזר כבר מחמזרח, אך גם הדבר

נכון - אינו אומך כלום. יש שם אחרים.

לפני צאתי נתתי הוראות ללוקר ובקסטנטקי שיעמדו על המשטר להבטיח

הוצאת היהודים הזרים באנגליה מכלל החוק החדש שהודיע עליו אטלי בדבר סהן

זכות חוקית ל"ממשלות" חברות באנגליה להשיל מרוחם על נחיניהם המתגוררים

באנגליה.

בשיחת הטרידה עם חיים שחתי לו דאגתי הקשה לכצב נציגותנו בלונדון,

שלמעשה הוא יחידי, ורק לואיס מסוגל במידה ידועה לטקול ענינים מדיניים

בשכלו הוא, וש"י לא תקבל את דעת חיים - את בשאלה רצינית יקבע חלכה שלא כרצון הארץ ומבלי לחתיעץ אתה תחילה. וחיים ביקש לשלוח מי שהוא מוזארץ - אבל אילו אפילו אפשר יהיה לשלוח מי שהוא לא יחוקן המצב. אין לחשוב על חרקה חיים מלונדון בימי המלחמה, וחיקונו אמשרי רק אם בלונדון ימצא חבר אנשים עצמאיים שיטנעו מלטרע כל קביעה מדינית על דעתו היחידה של חיים, וגם ריונו היחיד עם הממשלה, כמו שהיה בימי ועידת לונדון, ואיני רואה עכשיו כל אפשרות להושיב בלונדון חבר כזה. ולפי שעה אין תקנה ללונדון.

חודעתי לפני יציאתי מלונדון למשה שהוא טעה בהכנת המלגרמה שלי מלפני שבוע על החלטה חיונית במשנחת. הילדים "יתמנכו בלונדון" - כאילו הכוונה היא לקדרים בלבד. רמזתי לו שהיים טבור שקיבל הבטחה שהיחידה תשלח לסורא, אך איני בטוח בדבר, ושאיני מקבל שאר שיקוליו נגד משלוח אנשים מתארץ - אלא השיקול היחיד יעוד היחידה, ושמשום כך אין אני עדיין מחווה דעה לשלוח או לא.

לפני צאתי קיבלתי טלגרמה חדשה מפוליה שעמוס לוחץ ודורש חורא מיד. עד עכשיו עכבתי אותו מתנדבות טמט, כי צפיתי ליחידה יהודית בארץ. מכיוון שנאלצתי לצאת מלונדון בטרם יש לי ידיעה ברורה מה טיב המפנה החדש, ופי יודע אם אדע (כי עכשיו אין לדעה בבטחה אם אגיע לניו-יורק, וגם אם אגיע - אם הדבר יתברר בקרוב) הוריתי לעמוס שיתיעץ עם משה היודע על המצב כפי שהוא עכשיו - ועל יסוד ההתייעצות והאינפורמציה יהיה לו חופש פעולה.

לקחתי אהי בצאתי כמה תקודות וספרים - שלא נבדקו על ידי חצנזור.

ללויז הבטיח לי סכתב ללורד לוטיאן והייתי טבור שעט סכתב כזה ביד, לא יעטו

לי קשיים. דנבי מזכירו "חציוני" של לויז הבטיח שהמכתב ישלח לי כשעה חמט

כיום ו', קרב צאתי. אולם ממשרד הוריקו שהמכתב לא הגיע - וחשבתי שניירותי

וספרי "בטכנת", אולם ממשרד המושבות מלפנו לי שהמכתב נשלח, ולינטון הביא

אותו בתשע בערב, כשרעמו תוחתי החבנה אדירות.

יצאתי אהמול בבוקר, בעשרה אחרי השע, בדיוק למי "חשדול". תחנת

יוסטון עמדת על אלה, והתנועת הימח כבדה ורבה, כאילו אין כלל אווירונים

ופצצה להיסלר. אולם בטרם הגענו ללייוורסול הרגשנו שחללו קיימים. לפני

ל-ל הימח המסילה ניזוקה, והוכרחנו לעשות קמנדריא למנצ'סטר, והגענו לל-

באיחור של שתיים. מיד הביאו אותנו לנמל, כשראו את סכתבו של לויז לוטיאן

לא בדקו אותי יותר, וחפצי לא נפתחו כלל. מיד עליתי לאניה.

באתח וחצי בעירח אותי קריאת אדעקה: שוב אווירוני השטן. האדעקה

נמשכה עד ארבע, ובכל זאת הספקתי לישון הלילה שמונת שעות, מה שלא עשיתי

כבר זה כמה.

- פייסתי חיום בארבע וחצי אה"צ, במצב של אדעקה, את הטק הראשון

(611 חרוז) של איליאס.

כשנתברר לי - עם השנוי בממשלה בעשרה למאי - שעלי להשאר בלונדון זמן

בלתי מסוים כי הגיעה עת לעשות, עמדה לפני חשאלתי: במה אסתום את החלל של

הסנאי שלי? והחלטתי לנסות ולרכוש ידיעה אלמנטרית ביוונית. לא עלה בידי

להשיג מורה ללימוד הקריאה, ובלי מורה כבדה המלאכה, אולם השגתי ספר למוד

למחילים - , - , ביקשתי מידע מאוכספורד לרשות לי האלפא-ביתא

היוונית - ולאט לאט רכשתי כמה ספרים יווניים, ונסיתי לקרוא. ההתחלה עסיחה

ב-19 למאי. לא בכל יום יכולתי ללמוד, אולם בזמן האחרון, כשהחלה התפוצה

החסרת של לונדון והאזעקות נהרבו - גדל הסנאי שלי ו"חורת יוון" השכיחתנו

שתי צרות כאחת: אוויריני האויב והכשלונות בבריום רוסל סטריס...

מאז קראתי ספר "בראשית" כלו בתרגום השבעים(?) , מרקים במדינת של

אפלטון, חורת מירון של גומטים אמפיריקיס, כמה סקופים בהגיונוהיו של מרקוס

אבריליוס, קטעי הפילוסופים הקדמונים (תוצאת דילס) - וראשית הומר, תרגומתי

(בעזרת מילון) שירים אחדים של סמו ואנקריאון.

בשני החדשים הראשונים היה נדמה לי שאני מתקדם, אולם בשני החדשים

האחרונים נהבדתי לי יותר ויותר שאני יודע מעט מזעיר, ושהמלאכה לא עלה. אולם,

במרתי אומר להמשיך - עד שאדע לקרוא ברחיטות ובלי עזרת מילון הספרות הקדומה

עד אריסטו (וזו המטקתי לרכוש בלונדון - ולפי שעה השארתיה שם). הפליאה

היוונית מעסיקה אותי זה כמה וכיצד קרה הנס ובמשך שהי-שלוש מאות שנה

(משש עד שלוש לפני ספירת חנוצרים) זרה ביוון גאון אנושי בכל מקצועות

התרבות האנושית, כאשר לא לפני כך ולאחר כך...

23.9.40

הלילה עבר בשקט. אחרי שלוש העיר אותי שכני לתא, אך סדם הספקתי

לקום חזרו אנשי המא הקרוב באודעה שחל בסדר.

אולם עודנו חוגים בנמל ליוורפול. יש אוטורים שחלילה נמליג.

עתון לונדוני שהגיע לאניה כמקרה (למרות קרבתנו לעיר אין כאן עתונים

וגם אין רדיו) מודיע שביום ו' שעבר (לפני צאתנו ללונדון) החזירו את

הניצולים המקומים מאניה אנגליה שהוטבעה ביום ג' שעבר 700 מיל מאנגליה

(בדרך לאמריקא). 294 איש טבעו, ביניהם 83 ילדים, רק 7 ילדים ניצולו. האניה

הופצצה בלילה ורוב הסירות התחמכו על תושביהם.

אומרים שנמצא בלוויית משמר.